

ligge, ikke kan lades ude af Betragtning, at de Aktiver, som ere opbrugte, have givet en høiere Rente, saaledes at jeg altsaa tror, det maa erkjendes, at det er, om jeg saa maa sige, i en liberal Aand, naar de her ere anslaaede til Halvdelen. Halvdelen af 12,733,437 Rd. er 6,366,718 Rd. Der viser sig altsaa en samlet Tilbagegang af 22,711,212 Rd., og en samlet Fremgang af 25,728,862 Rd.; i sin Helhed altsaa efter denne Beregning en Fremgang af 3,017,650 Rd. Nu kan der imidlertid reises Tvivl om, hvorvidt forskellige andre Poster skulle medtages eller ikke; saaledes er det et Spørgsmaal, om man ikke skal regne med til Fremgangen tilbagebetalt Gjæld til Nationalbanken, og ligeledes er det et Spørgsmaal, om man ikke skal regne med de under Tilgang paa Aktiverne indbefattede Summer, som ere til Afgang under andre Bestyrelsesgrene; det faar naturligvis en ikke ringe Indflydelse, om man tager disse Poster med. Hvis vi tage Nedgangen paa Gjalden til Nationalbanken med som Fremgang, siger Fremgangen med 1,275,300 Rd.; men hvis vi tage den anden Sum med som Nedgang, siger Tilbagegangen med 4,376,566 Rd., vi faae da som endeligt Resultat en forvindende Tilbagegang af 83,616 Rd. Jeg tror, at denne Oversigt er saa korrekt, som en saadan kan gøres, men netop fordi det kan være forskellige Meninger om, hvorvidt man skal tage disse sidste Poster med, har jeg ladet Regnestykket opgøre baade under den ene og under den anden Forudsætning. — Hvad angaar de mere spredte Bemærkninger, som ere fremkomne, ved jeg ikke i Diebliffet, om der skulde være nogen, som der for Finantsministeren er særlig Opfordring til at nævne. Ja, det falder mig ind, at der dog maasse kunde være to Momenter, som jeg bør omtale. Et æret Medlem nævnte Dampskibsfarten imellem Korsør og Kiel, og han mente, at det ikke vilde have nogen Bæmselighed at tage et Dampskib derfra og lætte det igang mellem Frederikshavn og Gøttheborg. I den Henseende maa jeg bemærke, at dette vilde være ganske umuligt. Limen Korsør-Kiel er altsaa slet forsynet, at den kan aase noget Dampskib, og selve Limens Bedlighedsforhold hviler jo paa en Overenskomst med en fremmed Magt. — En anden Bemærkning, som blev gjort, var med Hensyn til Embedsmændene i Almindelighed. Jeg maa efter den Erfaring, jeg har i disse Forhold, saasnart jeg møder den Paastand, at der kunde være Spørgsmaal om en yderligere Indskrænkning i Embedsmændenes Antal paa Grund af, at de Forretninger, som paahvile dem, ikke skulde være saa omfattende, at Embedsmændene ikke havde suldt op at bestille med at udføre dem, anse det for min ufriavelige Pligt, uagtet jeg frygter, at det ikke vil behage, bestemt at udtale, at man snarere er gaaet forvidt i at begrænse deres Antal, end at det skulde være muligt at gaa videre. Det Al-

kræves af Embedsmændene, er saa stort og omfattende, at jeg, naar Sagen tages i sin Helhed, med fuld Bestemthed tør paastaa, at der langt snarere maatte være Spørgsmaal om at fordrø Mere, end at det skulde være muligt at formindste, hvad der haves. Dette være sagt om Sagen i sin Helhed, om enkelte Personer har jeg ikke her at tale. I denne Sammenhæng blev det iøvrigt bemærket, at det vel kunde være, at der vilde være Anledning til for Regjeringen at begjære noget Tilskud — det var ikke Ordene, men omtrent Meningen — med Hensyn til nogle af de mindre vel afslagne Bestillingsmænd. Heri kan jeg ganske samstemme, og der vil derfor om kort Tid fremkomme et ganske vist meget begrændet Forslag — det maa ikke ventes, at Regjeringen vil foreslåa store Ting — i saa Henseende fra Finantsministeriet og vistnok ogsaa fra flere af de andre Ministerier.

Berg: Den meget ærede Minister sagde, at jeg havde rettet umaa beholde Angreb paa det gamle Skattesystem. Jeg har betegnet mit Angreb ved en forløst Indtægt af en halv pro mille i Formuesskat og een Procent i Indtægtskat. Jeg skal minde om, at den ærede Minister som Medlem af Regjeringen ifjor var med til at forelægge os et Lovforslag paa 3½ Procent af Indtægten, det forekommer mig at være et ligesaa umaabelt Angreb paa de gamle Skatter. Den ærede Minister vilde gaa af Veien for nogle Udtalelser om den nuværende Regjerings Stilling i forrige Samling og nu til Finantsloven derved, at han adresserede mine Udtalelser til et Medlem i Salen, som jeg hører er fraværende. Dertil giver jeg ikke min Tilbælselse. Vil den ærede Minister læse mine Udtalelser igjennem, vil han finde, at de bestemt holde sig til den nuværende Regjering, og det forekommer mig, at den ærede Minister selv er gaaet ind herpaa længere hen i sit Foredrag, naar han erkjendte, at den nuværende Regjerings Stilling ifjor med Hensyn til dette Spørgsmaal, var feil. Hvad iøvrigt mine Bemærkninger angaar, maatte jeg maasse udtale et Ord om det uudfættelige Indtryk med Hensyn til Opfattelsen af Indkomst- og Formuesskatten. Jeg skal ikke nærmere begrunde det, men den ærede Minister kan hverken i mundtlige eller skriftlige Forhandlinger ifjor fra vor Side hente nogen Begrundelse af dette Indtryk. At den ærede Minister holder paa de gamle Skatter og er imod Inddragelsen af forskellige af mig nævnte Midler paa Finantsloven, er for mig ikke noget Nyt, i den Henseende har jeg den Ære at hende den meget ærede Ministers Anskuelse.

Lb. Nielsen: Da jeg antager, at man kan komme til at stille sig noget forskellig til det foreliggende Budget, efter som de foregaaende Aars finantsielle Stilling maa vise sig mere eller mindre